

**Malý zpravodaj
dolnobenešovské
farnosti**

NEDĚLNÍČEK

NOVOROČNÍ MŠE SVATÁ

Sloužil P. Mgr. Martin Šmíd - bývalý hlučínský děkan

Leden 2020

První adventní neděle - slouží P. Mgr. Petr Fiala – žehnání věnců

Děti s lampičkami při podvečerních rorátech

SLŮVKO FARÁŘE Novoroční přání:

Milí farníci, přelom odstupujícího, tedy starého roku a roku nového, se v našich zeměpisných šířkách a délkách prožívá ve Vánočním období. Toho jsme si určitě všimli už dávno. Období vánoční je docela krátké, protože trvá dva až tři týdny (od 24. prosince večer až do neděle Krtu Páně – což je pohyblivé datum), ale na svou krátkost zahrnuje vlastně období třiceti let života našeho Pána Ježíše Krista. Krásná něžnost kolem jeho Narození, kterou jsme v tradicích vytvořili a zároveň neustále přítomný stín zla a nepřejčnosti, který je v Písmu popisován (podmínky a okolnosti Narození, král Herodes, útěk do Egypta...).

Pak přichází skoro tři desítky let života ve skrytosti rodiny v Nazaretě, růst, lidské vzdělávání, práce a příprava na „veřejné vystoupení“, které bude trvat tři roky. Život ve skrytosti jako něco důležitého pro rozvoj člověka.

Přeji Vám, ať moudře volíte mezi chvílkami skrytosti, kterou vidí Ten, který vidí především věci skryté a mezi touhou po „exhibici“ – tedy po ukazování se nejrůznějším očím a kamerám, které i v Novém roce budou určitě bedlivě sledovat každý váš krok.

Bůh vám žehnej.

PKF

MOJE CESTA NA PŮLNOČNÍ

Psal se rok 1983 a já „vojančil“ na Šumavě ve Vimperku. Jako absolvent vysoké školy jsem si musel odkroutit jeden rok vojenské služby.

Ve Vimperku byla dvoje kasárna a já sloužil v kasárnách U Sloupu. Tato kasárna byla v lese. Sloužil jsem jako zdravotník.

Blížily se Vánoce a já uvažoval, jak se nepozorovaně dostat na půlnoční mši svatou. Doma to bylo jednoduché, protože do kostela to byl jen kousek cesty. Pamatuji si z dětství, jak mě otec nabádal, abych nechodil na poslední chvíli, sic se do kostela nedostanu – tolik chodilo lidí. Nyní jsem byl na vojně a do kostela to bylo hodinu cesty lesem. Přesto se mi to podařilo a já se starou cestou, která začínala za naší vojenskou ošetřovnou, vydal do Vimperku na půlnoční.

Sněhu bylo po kolena, ale to mě neodradilo. Byla jasná obloha a měsíček svítil jako velká lucerna. Šťastně jsem se dostal ke kostelu, a také dovnitř. Lidé se asi museli divit, když se v kostele objevil voják v uniformě. Protože rád zpívám, mši svatou jsem si prožil a oslavil narození Ježíška. Bez Půlnoční by to nebyly ty pravé Vánoce. Má návštěva mše svaté neměla naštěstí žádné negativní dopady a já se v pořádku vrátil do kasáren. Celou zpáteční cestu se ve mně mísily radost a obavy, jestli mezitím „nepískli“ (nebyl vyhlášen) bojový poplach a vojenský útvar z našich kasáren nebyl vyveden pryč, což se při poplachu dělo. To se však naštěstí nestalo.

Závěrem mi dovoluňte pozastavit se nad tím, jak málo lidí chodí na Půlnoční dnes. Měli bychom si vážit toho, jak máme hezký kostel a že je kněz denně k dispozici farníkům. Paradoxem zůstává, že za totality byly kostely plnější, než dnes, kdy máme svobodu vyznání...

JaHo

Jednota křesťanů - dar Boha na Mariinu přímluvu

„Jsem od dětských let ctitelkou Matky Boží a skutečnost, že je P. Maria vzývána také jako Matka jednoty křesťanů, jsem dosud přijímala nějak automaticky. Ale na dotaz syna, proč tomu tak je, když přece všichni křesťané Matku Boží neuctívají, jsem neuměla odpovědět.“

V první řadě je třeba říci, že památka „Panny Marie, Matky jednoty křesťanů“ se neslaví všude. V italském liturgickém kalendáři jsem ji kupříkladu nenalezl. V „Liturgii hodin“ se dozvídáme, že pro naše diecéze byla tato památka povolena dne 10. 9. 1966 a slaví se vždy 18. ledna. Vroucí úcta k Matce Páně spojuje především katolické a pravoslavné křesťany. V pozadí naší památky se nacházejí velkolepá unijní setkání katolických a pravoslavných křesťanů, která se konala na Velehradě. K otázce pak dlužno podotknout, že v jednotlivých evangelických společenstvích se nesetkáváme pouze s odmítavým postojem k Ježíšově Matce.

Ve Starém zákoně často čteme výraz „Dcera síónská“, jímž se označuje buď Jeruzalém, anebo celý Izrael jako národ. V Novém zákoně se zejména u Lukáše a Jana setkáváme s výroky a obrazy, které nám Marii prezentují jako „Dceru síónskou“ ve smyslu nového Izraele, tedy církve. Lze říci, že jako Maria porodila Krista, tak církev po jejím vzoru rodí Krista v nás.

V mešním formuláři na památku „Panny Marie, Matky jednoty“ nacházíme vstupní modlitbu, kde se praví: „Bože, Otče svatý, ty jsi pramen jednoty a původce svornosti; shromáždí všechny národy a na přímluvu Panny Marie, Matky všech lidí, z nich učiň jeden lid nové smlouvy.“ Prvotní původce jednoty je tedy Bůh Otec a Maria jako přímluvkyně, případně jako stvořený obraz jeho tajemných mateřských rysů. Bůh totiž není jen Otec, nýbrž také Matka, jak to kupříkladu jasně vyjádřil Jan Pavel I. V prefaci se říká o Kristu: „Když byl v přítomnosti své Matky vyvýšen ze země, shromáždil tvé rozptýlené syny v jedno a připoutal je k sobě poutem lásky.“ Naše jednota vyplývá z daru smíření, které uskutečnil Ježíš na kříži, pod nímž stála jeho Matka. A právě do její duchovní mateřské péče jsme byli svěřeni v učedníkovi, jehož Kristus miloval. O kousek dále stojí: „A když se vrátil k tobě a usedl po tvé pravici, seslal na Pannu Marii a na apoštoly shromážděné s ní ke společným modlitbám Ducha svornosti a jednoty, pokoje a smíření.“ Prvotním původcem naší jednoty je tedy Bůh Otec, Syn a Duch svatý. Maria v daru jednoty a smíření hraje nesmírně důležitou roli jako Ježíšova matka, přímluvkyně, naše duchovní matka a privilegovaná představitelka církve, tajemného Kristova těla. **P. Ctirad V. Pospíšil OFM, prof. dogmatické teologie v Olomouci**

Světci k nám hovoří

Sv. František Saleský – Franciscus de Sales

Památka – 24. ledna

Postavení: *biskup a učitel církve*

Úmrtí: 1622

Patron: *katolického tisku a spisovatelů, saleziánů, Ženevy, Annecy a Chambéry*

Atributy: *biskup, gloriola (svatozář), kříž, srdce (bývá probodnuté ovínuté trním), psací potřeby s listem*

ŽIVOTOPIS

Pochází ze Savojska (Francie). V Paříži studoval a prošel krizí. Stal se doktorem práv a potom knězem. Pak bránil a šířil katolickou víru v kraji Chablais, kde kalvínci nenáviděli vše katolické. Čtyři léta působil uprostřed nepřátel a dlouho bez úspěchu, nakonec však obrátil 72 000 kalvínů. R. 1602 byl zvolen biskupem v Ženevě, tehdy klavínské. Láska k Bohu mu byla nástrojem, kterým přesvědčil své odpůrce i pronásledovatele. Napsal díla, která jsou řazena mezi základní náboženskou literaturu.

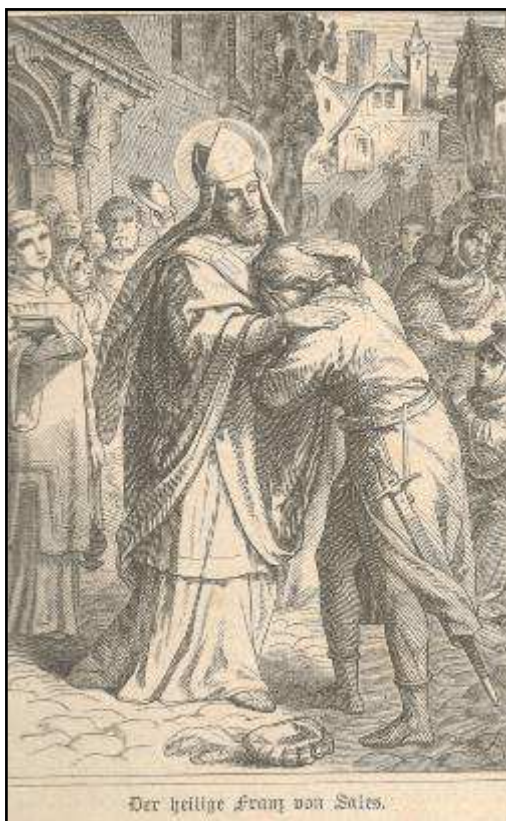
CELOU TEOLOGII VIDĚL V LÁSCĚ

Narodil se na zámku Sales v Savojsku 21. 8. 1567 jako potomek venkovského šlechtického rodu. Od šesti let chodil do školy v La Roche, kde se začal učit vedle francouzštiny i latinu. V 15 šel studovat filosofii a právo do Paříže. Dalším jeho jazykem se stala řečtina a oblíbeným předmětem rétorika (řečnictví). Jezdil na koni a cvičil se v šermu. Jeho duchovní formaci pozitivně ovlivnili jezuité v Clermont. V době studií ve věku 19 let prošel krizí víry, na které se podílelo Kalvíново učení o předurčení. Domníval se, že se nevyhne zatracení a že nebude moci na věčnosti Boha milovat. Rozhodl se proto ze všech sil milovat Boha alespoň na zemi. Svému předsevzetí zůstal věrný. Během šesti týdnů k nejčastějším modlitbám, které mu z krize pomohly, patřilo: "Bože, obětuji ti celé své srdce, a kdyby se stalo, že bych tě nesměl milovat v nebi, chci tě milovat, alespoň pokud žiji." A druhá modlitba byla k Matce: "Rozpomeň se nejlaskavější Panno Maria, že nikdy nebylo slýcháno, abys opustila toho, kdo se utíkal pod tvou ochranu a prosil o tvou přímluvu..." (-celá je na závěr za předsevzetím).

Později v Chablais poznal, jak Bůh využil k dobrému i tuto cestu. Po studiu v Paříži pokračoval v Padově, kde dosáhl titulu doktora práv ve 24 letech. V savojském Chambéry se stal členem senátu, ale kariéra ho nelákala, toužil po kněžství. Pro dříve získané teologické znalosti proběhla jeho příprava na kněžství tak rychle, že již 18. 12. 1593 přijal kněžské svěcení. Jeho cesta pak vedla do kalvínského kraje Chablais, ležícího jižně od Ženevského jezera. Jednalo se o místo, kde druzí neobstáli a kde následkem protestantské reformace měl z počátku jen 15 katolíků. Kalvíni s ním odmítali diskutovat a tvrdými vyhrůžkami ho chtěli vyhnat. František se dal do psaní letáků přitažlivým stylem a snažil se postupovat co nejmířlivěji. Letáky připevňoval na domy. Někteří kalvínci byli už rozhodnuti ho zabít, jenže při střetnutí s ním je odzbrojovala jeho láska. František pozvolna začal získávat srdce odpůrců. K výrazné změně došlo až po sedmi měsících, ale v roce 1603 již v hlášení do Říma oznamoval návrat 25 tisíc jinověrců.

V roce 1599 byl Klementem VII. jmenován pomocným biskupem a po třech letech převzal ženevské biskupství, jehož sídlo pro nesnášenlivost kalvínů bylo v Annecy.

Žil prostě a skromně i jako biskup. Své příjmy považoval za majetek chudých. Všude kázal, uděloval svátosti, navštěvoval nemocné, podporoval chudé, kam přišel šířil pokoj a lásku. Dával nejen cenné rady, ale dle potřeby napomínal, těšil, usmiřoval rozbroje. Naslouchal kněžím i věřícím a pomáhal jim řešit jejich problémy. Během tří let provedl vizitaci svých 450 farností včetně těch v horách obtížněji dostupných. Postní kázání konával na různých místech své diecéze. Při jednom z nich se v Dijoně setkal s Janou Františkou de Chantal (její památka 12. 8.).

Perokresba je z knihy Leben der Heiligen Gottes, vydaná v roce 1880.

Výsledkem setkání bylo později společné založení nového řádu Navštívení Panny Marie, nazvaného také po něm Salesiánkami. Založili jej r. 1610 v Annecy a k papežskému schválení došlo v r. 1618. Mimo to biskup František některé zrušené kláštery obnovil. Docílil navrácení církevního majetku.

Často zdůrazňoval vnitřní snahu o dokonalou lásku k Bohu a k bližnímu, kterou měl na prvním místě. Na dotaz jak se té lásce naučit řekl: *"Je to jednoduché. Jako se učí dítě pomalu chodit, tak se učíme milovat, když se prostě milovat pokoušíme."* Pro kněze napsal instrukce ohledně svátosti pokání (smíření) a kázání. Vydal směrnice pro vyučování náboženství. Jeho výuka byla jednoduchá, jasná, používal mnoho příkladů. Měl bohatou korespondenci, napsal na 6000 dopisů, které se později staly základem knihy "Filotea," nazvané též "Návod ke zbožnému životu." (Kniha poprvé v češtině vyšla již v roce 1657 přeložená jezuitou.) Celé jeho literární dílo představuje 26 svazků.

Osobnost sv. Františka Saleského dokresluje jeho výroky na téma zbožného života a vztahů k druhým lidem: "Nechci žádnou zvláštní, neklidnou smutnou a mrzutou zbožnost, nýbrž mírnou, vlídnou, příjemnou a přátelskou; prostě svobodnou a veselou zbožnost, která je milá Bohu i lidem."

"Lepší je mlčet, než dokazovat pravdu bez lásky."

"Pravda ať je vlídná."

Jeho vztah k nepřítelům byl takový, že řekl: "Kdyby mi nepřítel vyloupil jedno oko, druhým se na něj přátelsky podívám."

Máme se od něj co učit. K druhým byl dokonale laskavý a ohleduplný, sám k sobě přísný, protože láska k Bohu a k lidem měla u něj vždy přednost. Z lásky zemřel vyčerpáním již v 55 letech v Lyonu.

Kanonizován byl roku 1665 a v r. 1877 Piem IX. prohlášen za učitele církve.

(zdroj: www.catolica.cz a další)

Připravila Marie Ohřálková

PŘÍPRAVA K BIŘMOVÁNÍ - LEDEN

PÁTEK 17. 1. 2020 od 19:40 na faře (od 19:15 možnost modlitby při adoraci v kostele). Doporučujeme s sebou vzít psací potřeby a Nový zákon.

PKF

NEDĚLNÍ POVÍDKA

Bylo jich sedm, k cíli dospěli jen tři

Jak je známo, v dobách, kdy ještě neexistovaly počítače, obsáhlo moudrost celého světa sedm lidí. Říkalo se jim sedm mudrců a všichni lidé si jich velmi vážili. Tito moudří muži znali velká tajemství a dokázali povědět, proč, jak, kdy a co se stane.

Požívali takové úcty, že je lidé považovali za krále, třebaže jimi ve skutečnosti většina z nich nebyla.

V nultém roce našeho letopočtu bádali v tajných spisech a došli k jednomyslnému, avšak neuvěřitelnému závěru. Právě toho roku se jedné noci měla objevit neobyčejná hvězda, která je dovede na místo, kde se narodí Král všech králů.

Od toho okamžiku začali každou noc bedlivě pozorovat nebe a každý den konat přípravy na dalekou pouť. Až jedné noci na černém sametu nebe opravdu zazářila hvězda, která byla jiná než všechny ostatní. Sedm mudrců, z nichž každý žil na jiném konci světa, se okamžitě vydalo na cestu. A hvězda je vedla.

Jediným jejich úkolem bylo nespustit ji z očí.

Každý jel v čele svého průvodu a ustavičně sledoval hvězdu, kterou mohli vidět jen oni ve dne i v noci. Oblečení byli ve zlatých oblecích, které měly cenu celého panství. Za nimi jeli emírové, rytíři, zbrojnoši a sultáni. Koně a velbloudi nesli těžké náklady šatstva, zásob a především vzácné dary pro božské dítě. Sedm karavan se pomalu blížilo k hoře Vítězství, kde se měli sejít a dál pokračovat společně.

Sedmero osudů

Olaf byl králem a mudrcem chladné a nehostinné země fjordů. Překonal nekonečnou step i ledem pokryté hory a za nimi ho čekalo teplé zelené údolí, v němž rostly stromy obtěžkané lahodným ovocem a příjemně vonělo neznámé kvítí. Ani Olaf, ani muži z jeho doprovodu dosud nic tak krásného nespátřili. Rozhodli se proto, že si zde nějaký čas odpočinou. Marně na ně hvězda svítila a blikala. Moudrému králi severní země se pokračovat v cestě nechtělo.

S rozkoší plaval v teplé vodě jezera a vyhříval se na slunci. Dokonce si začal stavět hrad. Na tajemnou hvězdu úplně zapomněl.

Igor byl králem a mudrcem ze Země řek. Byl to silný a nebojácný mladík, vynikající šermíř a štědrý člověk. Vyrazil na cestu, jakmile hvězda poprvé blikla na obloze, obklopen rytíři, kteří měli světlé vlasy a modré oči jako on. Každý byl oděn ve stříbrném brnění vykládaném mědí a bronzem a na hlavě nesl stříbrnou přilbici s červeným chocholem

Jeli nížinami a úrodnými poli až na hranice království Červeného krále, zlého a krutého panovníka. Jeho biřicové nemilosrdně bičovali a trestali poddané, s nimiž Červený král zacházel jako s otroky. Igorovo ušlechtilé srdce nemohlo dopustit takovou nespravedlnost a rozhodl se proti ní zasáhnout. Jednoho rána se setkal s oddílem vojáků, kteří vedli v řetězech tucet hladových a zbitých vesničanů. Igor tasil meč a se svými rytíři v patách se vrhl na královu vojsko. A rozpoutala se válka. Byla dlouhá a krvavá. Igor se stal ochráncem chudých a slabých, ale ztratil z dohledu hvězdu. Po nějaké době ji nakonec přestal hledat.

Yen Hui byl mudrcem z Říše nebes. Jeho myšlenky byly průzračné jako diamant a pronikavé jako ocelová čepel. Všichni muži z jeho doprovodu byli vědci a filozofy. Cestou diskutovali o matematice a řešili nezvyklé hlavolamy.

Dorazili do překrásného města, v němž stály paláce z mramoru, zahrady, stadiony a dokonce i slavná univerzita, na níž vyučovali světoznámí profesori. Yen Hui nedokázal odolat a zastavil se tam.

„Zdržím se jen na několik hodin,“ sliboval si.

Ale právě toho dne měl jakýsi proslulý vědec přednášku o původu vesmíru. Yen Hui s ním na to téma vedl odbornou diskuzi, na níž posluchači ještě dlouho vzpomínali. Celý týden spolu oba vědci vedli debaty o různých oblastech lidského poznání. Na závěr si zahráli šachovou partii, kterou dodnes odborníci uvádějí jako skvělý příklad Yen Huiovy geniality. Mudrc sice zvítězil, ale na hvězdu si vzpomněl příliš pozdě. Už se mu nepodařilo ji spatřit.

Lionel z Navarry byl mudrc, kníže a básník. Pocházel ze Západní země a vydal se za hvězdou ve společnosti svých nejmilejších přátel, kteří s sebou nevezli zbraně, nýbrž hudební nástroje. Na počest tajemné hvězdy a Krále králů, který přišel na zem, aby na ni přinesl pokoj a lásku všem lidem, složil okouzující píseň. Každý, kdo ji slyšel, pocítil dojetí. Lionel a jeho průvodci museli projet hlubokými lesy. Jednoho večera požádal Lionel rychtáře vesnice, v níž žili pracovití a pokojní lidé, aby jemu a jeho průvodu dovolili u nich přenocovat. Rychtář uchystal mladému knížeti bohatou hostinu, na níž rychtářova dcera, velmi krásná dívka, vyzvala hosty k tanci.

A Lionel se do ní zamiloval až po uši. Lionel měl oči jen pro rychtářovu dceru. Hvězda pro něj vyhasla.

Melichar byl perský král. Ubíral se na koni v čele svého průvodu a nespouštěl hvězdu z očí. Byl zvyklý na námahu a oběti, a proto pokračoval v cestě dnem i nocí. Nechtěl riskovat, že by se mu hvězda během několika hodin spánku ztratila.

Kašpar byl indický král, který putoval s hrstkou mužů, na jejichž věrnost se mohl spolehnout. Věděl, že ho čeká dlouhá cesta, a nechtěl se opozdit. „Vím to jistě, nemohu se plést. Narodil se člověk, který je nám všem podobný, ale stane se pánem celé země a bude vládnout navěky. S bázní a úctou se mu vrhnu k nohám... bude to nejslavnější moment mého života,“ říkal si.

Baltazar, král Arabů, byl již starý a cestoval na velbloudu, který ho svým kolébavým krokem uspával. Proto ho doprovázel sluha, který měl za úkol nenechat ho usnout a mohl ho probudit i hrubým zacloumáním, aby král neztratil směr a nesešel z cesty.

Hora Vítězství

A tak se stalo, že se na hoře Vítězství sešli jen tři králové. Jakmile seskočili na zem, uviděli, že se otevírá nebe. V jasné záři odtud sestoupili andělé, kteří nesli v rukou kometu. Její jas osvětlil celou horu.

Na úpatí hory se chtěli očistit na další cestu u pramene, kolem něhož rostlo sedm kmenů – olivovník, vinná réva, myrta, cypřiš, citroník, cedr a jedle. Čtyři z nich však usychaly. Melichar, Kašpar a Baltazar pochopili, že zbývající čtyři mudrcové už nedorazí.

Když se obřadně omyli, spojili se v jednu karavanu. „Je čas vydat se na cestu,“ prohlásil Baltazar, který byl za všech nejstarší a nejmoudřejší. A hvězda jim opět svítila na cestu a ukazovala směr, jímž ležel Betlém.

PRO ZASMÁNÍ

Přijde dáma do obchodu a říká: „Máte tady ty velké balóny na cvičení?“

Prodavač odpoví: „Ne, nemáme.“

„A takové ty podložky pro cvičení jógy máte?“

Prodavač odpoví: „Ne, ani ty nemáme. My tady totiž prodáváme cukrářské výrobky, víte?“

Dáma zklamaně povídá: „Tak tedy dva věnečky a káfičko...Ale jste mi svědkem, že jsem chtěla cvičit.“

Dědeček poprvé letí letadlem. Ptá se letušky: „Nebudete dávat cestujícím padáky?“ „Musím vás zklamat, nebudeme.“

„Ale na lodích přece rozdávají pasažérům záchranné vesty.“

To je možné, my ale nejsme na moři, pane.“

„To je divné, vždyť počet lidí, kteří umí plavat je mnohem větší než těch, kteří dovedou létat.“

Řezník má těsně před zavíračkou a zůstalo mu jedno kuře, kterého by se chtěl před víkendem zbavit. Najednou doběhne chlapík a jakoby zázrakem se ptá: „Máte kuře?“

Řezník: „Ano, samozřejmě.“ Vytáhne kuře z chladničky, a hodí ho na váhu: „Kilo a dvacet deka. Může být?“

Chlapík: „Větší nemáte?“

Řezník vrátí kuře do chladničky, vytáhne to samé, malinko ho otočí, nenápadně přitlačí na váhu a říká: „Kilo sedmdesát, může být?“

Chlapík: „Super zachránil jste mě. Beru obě.“

Muž vychází z lékárny. Potká na ulici souseda: „Snad nejsi nemocný?“

„Proč bych měl být nemocný?“

„Jdeš přece z lékárny.“

„Takže až půjdu ze hřbitova, tak to budu jako mrtvý?“

Paní učitelka ve školce pomáhá chlapečkovi s obouváním bot. Oba tlačili, tahali, ale pořád se do těch botiček nemohli dostat. A když se to konečně podařilo, tak si oba upocení sedli, chlapeček se podívá na boty a říká:“

Paní učitelko, my jsme dali ty botičky obráceně.“

Paní učitelka se také podívala a skutečně, boty byly obuty obráceně.

Zachovala klid, znovu je sundala a znovu je rvali na nohy. Tentokrát správnou botu na správnou nohu.

Potom se chlapeček podívá na boty a říká: „To ale nejsou moje botičky.“

Učitelka se kousla do jazyka a místo toho, aby se na něj obořila, s námahou zase botičky sundala.

Když byly dole, povídá chlapeček: „To jsou botičky mého brásky, maminka říkala, že je teď budu nosit já.“

Učitelka už nevěděla, jestli se má smát, nebo plakat a znovu pomáhá chlapečkovi do bot. Když mu po té úporné práci pomáhala do kabátku, tak se zeptala: Kde máš rukavičky?“

Chlapeček odpoví: „Rukavičky mám schované v botičkách!“

„Přišel jsem vám opravit to umývadlo.“

„My máme umývadlo v pořádku.“

„Copak jste mě sama nevolala, paní Nováková?“

„Nováková? Já jsem Svobodová. Novákoví se před rokem odstěhovali.“

„No to jsou způsoby! Lidi si objednájí instalatéra a pak se jen tak klidně odstěhují.“

Nedělníček dětem

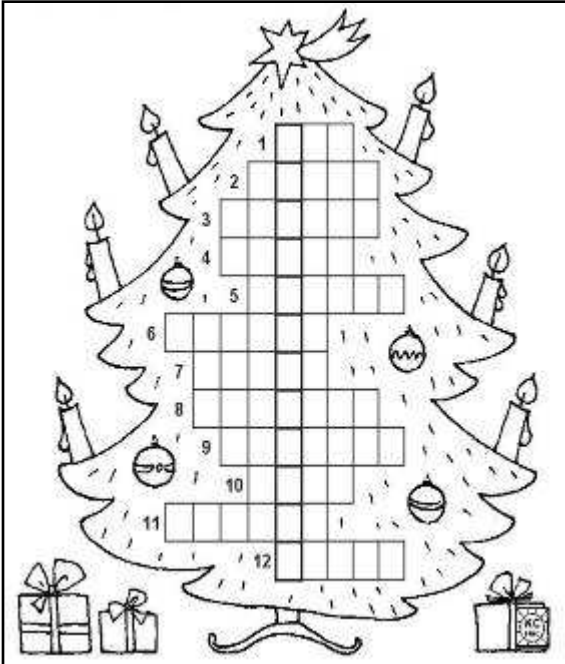
Najdi 15 rozdílů

!!! SOUTĚŽ !!!

Proč si dáváme na Štědrý den dárky?

Připomínáme si totiž, že Bůh nám projevils svou štědrost tím, že nám... (dokončení najdeš v tajence doplňovačky)

1. opak noci;
2. Ježíšova matka;
3. vánoční píseň;
4. místo, kam položili narozeného Ježíše;
5. zářící nebeské těleso;
6. Město, kde se narodil Ježíš;
7. jeden z darů od mudrců;
8. krutý král;
9. první lidé, kteří se poklonili Ježíši;
10. znamení prvních křesťanů;
11. období přípravy na Vánoce
12. Boží posel

Své odpovědi vhodte do krabičky „SOUTĚŽ“, v kostele, nebo zašlete na email nas.nedelnicek@seznam.cz do neděle 26. ledna

Tajenka z minulé doplňovačky zní: „PRVNÍ SNÍH“

Soutěže se zúčastnilo celkem 15 dětí. Z Dolního Benešova 7, ze Zábřehu 5 a 3 přespolní. V krabičce bylo 7 odpovědi a 8 odpovědí přišlo na email.

1. cena – **Andělský kalendář – Matěj Bastl**, 4. třída, Zábřeh
2. cena – **Ministrantské pexeso – Vojtěch Janeček**, 6. tř. Dol. Benešov
3. cena – **Vánoční omalovánka – Laura Filgas** – 2. tř., Dol. Benešov

Peny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.

Výhercům blahopřejeme

Historie Týdne modliteb za jednotu křesťanů

Ve dnech 18. - 25. 1. probíhá (katolický) Týden modliteb za jednotu křesťanů, který navazuje na (nekatolický) Alianční týden modliteb, který probíhá počátkem ledna.

Několik klíčových dat z historie Týdne modliteb za jednotu křesťanů:

Kolem roku 1740 se ve Skotsku objevují **stoupenci letničního hnutí** napojení na Severní Ameriku. Jejich obnovné snahy zahrnovaly **modlitby za všechny církve a spolu se všemi církvemi.**

1820 Rev. James Haldane Stewart uveřejňuje "Náměty pro Všeobecné společenství křesťanů pro vylití Ducha".

1840 Rev. Ignatius Spencer, konvertita Římskokatolické církve, navrhuje vytvoření "Společenství modlitby za jednotu".

1867 První Lambethská konference biskupů Anglikánské církve v preambuli svého prohlášení podtrhuje důležitost modlitby za jednotu.

1894 **Papež Lev XIII. podporuje zavedení Oktávu modliteb za jednotu v období Letnic.**

1908 Z podnětu Rev. Paula Wattsona je zaveden "Oktáv jednoty církví".

1926 Hnutí Víra a řád začíná vydávat "Podněty k Oktávu modliteb za jednotu křesťanů".

1935 Abbé Paul Couturier z Francie doporučuje zavedení "Všeobecného týdne modliteb za křesťanskou jednotu" na obecném základě modliteb za "jednotu, kterou chce Kristus, dosaženou tak, jak On to chce".

1958 "Unité Chrétienne" z Lyonu ve Francii a Komise pro víru a řád Světové rady církví začínají spolupracovat na přípravě materiálu pro Týden modliteb.

1964 "**Dekret o ekumenismu**" II. vatikánského koncilu zdůrazňuje, že modlitba je duší ekumenického hnutí, a **vyslovuje se pro slavení Týdne modliteb.**

1965 Komise pro víru a řád Světové rady církví a Sekretariát pro podporu jednoty křesťanů (později přejmenovaný na Papežskou radu pro jednotu křesťanů) začínají s oficiální přípravou textu pro Týden modliteb.

1968 "Modlitba za křesťanskou jednotu" se poprvé slaví na základě textů připravených ve spolupráci Komise pro víru a řád Světové rady církví a Sekretariátu pro podporu jednoty křesťanů.

(www.vira.cz-pastorace)

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na leden 2020

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	6.1.	17.00	Za Marii a Alfonse Švančarovy	
Út	7.1.	6.30	Za živé a + farníky	
St	8.1.	17.00	Za + Marcelu Broďákovou – výroční	
Čt	9.1.	17.00	Za Elisabeth Willaschkovou (ned.75 let),za rodiče z obou stran...	
Pá	10.1.	Záb 17.00	Za + manžela, děti a duše v očistci	
So	11.1.	7.00	Za + Oldřicha Benka – měsíční	
Ne	12.1.	7.00	Za + rodiče, příbuzné a za boží ochranu pro živou rodinu	
Ne	12.1.	Záb 8.30		
Ne	12.1.	10.00	Za Marii Krakovčickou, manžela, syna a rodiče	
Po	13.1.	17.00	Za Marii Pačkovou, manžela a sourozence	
Út	14.1.	17.00	Za + Věru Starečkovou a za rodiče z obou stran	
St	15.1.	17.00	Za + Irenu Novákovou, za živou a + rodinu	
Čt	16.1.	17.00	Za + Alžbětu Kocurovou, manžela a syna	
Pá	17.1.	Záb 17.00	Za + manžela, dvoje rodiče a živou rodinu	
So	18.1.	7.00	Za + Annu Besuchovou – měsíční	
Ne	19.1.	7.00	Za Štěpánku Onderkovou, manžela, rodiče a sourozence	
Ne	19.1.	Záb 8.30		
Ne	19.1.	10.00	Za živé a + farníky	
Po	20.1.	17.00	Za + Annu Janečkovou – výroční	
Út	21.1.	6.30	Za živé a + farníky	
St	22.1.	17.00	Poděkování P.Bohu za 70 let života, dar zdraví a prosba o boží...	
Čt	23.1.	17.00	Za Pavla Faiku a přízeň	
Pá	24.1.	Záb 17.00	Za Josefa Vrchoveckého – výroční	
So	25.1.	7.00		
So	25.1.	ČK 16.00	Za + Miloše Kuklu – výroční	
Ne	26.1.	7.00	Za Jolanku Řehulkovou, za + manžela a čtyři děti	
Ne	26.1.	Záb 8.30		
Ne	26.1.	10.00		
Po	27.1.	17.00	Poděkování P.Bohu za dar zdraví u příl.90 let života a + manž...	
Út	28.1.	6.30		
St	29.1.	17.00	Za Gertrudu Widlakovou, manžela, dvoje rodiče a sourozence	
Čt	30.1.	17.00	Poděkování P.Bohu za dar zdraví u příl.živ. jubilea a za živou r...	
Pá	31.1.	Záb 17.00		
So	1.2.	7.00		
Ne	2.2.	7.00	Za Reinholda Heruda, manželku a duše v očistci	
Ne	2.2.	Záb 8.30		
Ne	2.2.	10.00	Za živé a + farníky	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI LEDNU

Sbírka na OPRAVY – neděle 19. 1. 2020

1. Chci, Pane, chválit tě den ode dne víc, chci, Pane,

chválit tě den o-de dne víc, chci hledat tvo-ji tvář

a po-zná-vat milost tvou, chci te - be chvá - lit.

Ptá-ci v oblacích to-bě zpí-va-jí, stromy na polích

ru-ce zveda - jí, i já zpívat chci, své

ru-ce pozved-nout k o - sla - vě tvé.

2. Chci tebe více znát ...
3. Chci k tobě lásku mít ...
4. Jen tobě sloužit chci ...

Sejdeme se s dětmi ve scholičce i v roce 2020???

Zveme všechny děti v neděli **26. 1. v 10:00 na mši svatou** v kostele sv. Martina v Dolním Benešově.

Setkání dětí, které scholičku navštěvují, nebo chtějí nově navštěvovat, bude v pátek **17.1. v 17:00** ve farním sále.

PÍSNÍČKA

Písnička pro mši svatou s dětmi je „Chci, Pane chválit Tě“. Písnička je opět součástí tohoto vydání Nedělníčku, pro případ že i vy co čtete tyto řádky a máte chuť si s námi tuto píseň zaspívat

! ÚKOL!

Prožili jsme advent a vánoční svátky. Pokud děti mají chuť, se zapojit, mohou **nakreslit jeden z okamžiků, který zažily v adventu nebo právě o vánocích.**

Obrázek prosím doneste na mši svatou s dětmi a můžete jej položit při vstupu do kostela na stoleček, kde bývá k dispozici Nedělníček. Vybrané obrázky budou vyvěšeny na nástěnce při vstupu do kostela. Děkujeme

dětem, které se aktivně zhostí tohoto úkolu a obrázek na mši svatou přinesou.

PŘÁNÍ

Přeji všem dětem a čtenářům Nedělníčku, aby v novém roce, byl každý z nás pro někoho Andělem.

PODĚKOVÁNÍ ☺

... patří Elišce, Anetce, Elence, Alence, Evičce a jejich

maminkám a babičce, které scholičku navštěvují - jsme malí, ale šikovní a věřím, že spolu zvládneme dalších pár písniček ☺.

Zuzana Mohylová

**At' „ NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné a sváteční chvíle**

Advent 2019 v Dolním Benešově

Advent 2019 v Zábřehu

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypríána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22

Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohrálová

email: nas.nedelnickek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>
vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek.

Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury pod číslem MK ČR E19917